

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 25C/241/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113202473
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Heinrich
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2013:4113202473.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci navrhovateľa : CASH COLLECTORS SK s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 49, Bratislava, IČO: 44703015, zast. advokátskou kanceláriou Havel, Holásek & Partners s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 49, Bratislava, proti odporcovi: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. Z. I. XXX, zast. súdom ustanoveným opatrovníkom P. E. B., vyšším súdnym úradníkom Krajského súdu v Nitre, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, IČO: 42176778, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, Nám. SNP 7, o zaplatenie sumy 3.657,26 eura s príslušenstvom, sudcom JUDr. Petrom Heinrichom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 898,80 eura s 17,3 % úrokom ročne od 21.09.2010 do zaplatenia, s 9 % úrokom z omeškania ročne od 21.09.2010 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo zvyšku súd konanie zastavuje.

Navrhovateľovi sa cestou Daňového úradu Bratislava vracia súdny poplatok v sume 128,50 eura po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 3.657,26 eura s úrokom vo výške 17,3 % a úrokom z omeškania vo výške 9 % do zaplatenia zo sumy 3.040,68 eura z titulu poskytovania finančných prostriedkov zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ktorý odporca nesplátil.

Vo veci nebol vydaný platobný rozkaz. Odporca sa na adrese svojho trvalého bydliska nezdržuje a jeho pobyt je neznámy. Súd mu pre toto konanie ustanovil opatrovníka podľa § 29 O.s.p.. Vo veci bolo nariadené pojednávanie, ktoré sa konalo v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa, za ktorého sa dostavil právny zástupca, odporcu, opatrovníka odporcu, vedľajšieho účastníka na strane odporcu a jeho právneho zástupcu.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že podľa upraveného petitu sa navrhovateľ domáha od odporcu zaplatenia 20-tich splátok od februára 2009 s úrokom a s úrokom z omeškania po dni, kedy mal byť úver splatený. Má za to, že medzi účastníkmi je obchodnoprávny vzťah a teda aj

premlčanie sa má riadiť Obchodným zákonníkom. Poukazuje na rozhodnutie ÚS ČR č. II ÚS 3711/2011 ako aj na predložené uznesenie NS SR. Predmetný úverový vzťah sa riadi Obchodným zákonníkom, v zmysle ktorého poukazuje na § 497 a nasl. má navrhovateľ ako právny nástupca veriteľa právo na úrok až do úplného splatenia dlžnej sumy. Navrhovateľ ani jeho právny predchodca nevie zdokladovať tri upomienky, ktoré boli odporcovi zasielané, keďže tieto neboli do vlastných rúk. Právny predchodca navrhovateľa nie vždy pristúpil k zosplatneniu úveru, toto bolo jeho právo, nie povinnosť. Ani v tomto prípade neprišlo k zosplatneniu úveru. RPMN bolo vypočítané správne, podľa vzorca platného v čase uzatvárania zmluvy, keď zákonodarca až neskôr došiel na to, že bol chybný vzorec, čo bolo odstránené až novelou zákona č. 258/2001 Z.z. zák. č. 264/2006. Nesúhlasí s tým, že by sa na predmetnú vec vzťahovalo rozhodnutie súdneho dvora vo veci C/76/10, keď v tom prípade išlo o nebankový subjekt, kde boli v zmluve podstatne iné a rozsiahlejšie ustanovenia, ktoré boli považované za nekalú prax. V danej veci nebolo vôbec uvedené RPMN, pričom v zmluve právneho predchodcu bolo.

Právny zástupca navrhovateľa v záverečnom návrhu uviedol, že sa pridrižiava doterajších vyjadrení. Trovy si uplatní v zákonnej lehote.

Súd vykonal dokazovanie a to výsluchom práv. zást. navrhovateľa a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to: výpisom z OR, zmluvou č 0233055360, všeobecnými obchodnými podmienkami, výpisom bankovej knihy, oznámením o postúpení pohľadávky, doplnením návrhu doručeným dňa 18.07.2013, výpisom z účtu, sadzobníkom poplatkov, oznámením o vstupe vedľ. účastníka doručeným dňa 13.03.2013, vyjadrením vedľ. účastníka doručeným dňa 04.09.2013, uznesením súdu č.k 25C/241/2013 - 57 zo dňa 23.09.2013 a zistil tento dopĺňujúci skutkový a právny stav :

Právny predchodca navrhovateľa s odporcom dňa 29.09.2005 uzatvoril zmluvu o splátkovom úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka. Navrhovateľ odporcovi poskytol sumu 50.000,-Sk, ktorú mal splatiť s príslušenstvom v 60-tich mesačných splátkach po 1.354,-Sk (44,94 eura). Posledná splátka mala byť dňa 20.09.2010. Odporca prestal platiť splátky. V zmluve mali dohodnúť 17,30 % úrok. Podľa obchodných podmienok právny predchodca navrhovateľa v prípade neplatenia splátok mohol ale aj nemusel od zmluvy odstúpiť. Taktiež mohol klientovi vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu. Podľa navrhovateľa k splatnosti dlhu či odstúpeniu od zmluvy nedošlo. Tri upomienky odporcovi nevedel dokladovať. Právny predchodca navrhovateľa postúpil pohľadávku v sume 3.657,26 eura ku dňu 01.12.2010 na navrhovateľa. Dlžná suma pozostávala z nesplateného úveru, úroku z nesplatených splátok, poplatkov, úrokov z omeškania od roku 2005 do roku 2010. Navrhovateľ pred pojednávaním upravil petiú a od odporcu sa domáhal neuhradených splátok v sume 44,94 od februára 2009, spolu sumy 898,80 eura spolu s 17,3 % úrokom a 9 % úrokom z omeškania od 21.09.2010 do zaplatenia. Vo zvyšku zobral návrh späť. Navrhovateľ poukazyval na to, že zmluvný vzťah účastníkov sa riadi Obchodným zákonníkom. RPMN bolo vypočítané podľa zákona platného v čase uzavretia zmluvy. Vedľajší účastník na strane odporcu namietal premlčanie návrhu, výšku RPMN. Žiadal predložiť upomienky zaslané odporcovi.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa § 265 Obchodného zákonníka výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu.

Podľa § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa 397 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v platnom znení ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 52. Ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ, na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z.z.. Zákon o spotrebiteľských úveroch platný v čase uzavretia zmluvy vymedzuje, na ktoré zmluvné dojednania sa tento zákon nevzťahuje. Na zmluva účastníkov sa predmetný zákon vzťahuje, keď odporkyni boli poskytnuté peňažné prostriedky ku kreditnej karte. Do Občianskeho zákonníka bola spotrebiteľská zmluva zakomponovaná novelou č. 150/2004 účinnou od 01.04.2004 a režim typových zmlúv bol do nášho právneho poriadku zavedený novelou zákona o ochrane spotrebiteľa č. 310/1999 účinnou od 01.01.2000. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jeho zmeny. Základnou zásadou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, t.j. ustanovuje, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné, a teda nie je potrebné, aby sa ich neplatnosti spotrebiteľ dovolával. I v prípade spotrebiteľských vzťahov vzniknutých pred nadobudnutím účinnosti zákona, ktorý bol režim spotrebiteľských zmlúv do nášho právneho poriadku transformovaný, je treba cestou výkladu podústavného práva dosiahnuť, zabezpečiť právnu ochranu i v týchto prípadoch, nakoľko materiálne nahliadané pozícia kontrahenta, uzatvárajúceho zmluvu pred nadobudnutím účinnosti zákona sa nijako nelíši od spotrebiteľa uzatvárajúceho zmluvu už v režime spotrebiteľských zmlúv, to znamená, že práva dodávateľa vzniknuté na základe zmluvných podmienok, ktoré by mali podľa neskoršej právnej úvahy povahu tzv. neprijateľných, resp. neprimeraných podmienok, a ktoré by tak boli s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v platnom znení ex lege neplatné, nemôžu v zmysle ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 265 Obchodného zákonníka používať právnu ochranu (nález Ústavného súdu ČR sp. zn. 1.ÚS 342/2009, uznesenie KS v Žiline sp. zn. 9Co/236/2010 zo dňa 30.08.2010, uznesenie KS Prešov z 30.09.2009 sp. zn. 7CoE/34/2009, rozhodnutie KS v Nitre z 10.02.2009 sp. zn. 6Co/254/2008). Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam treba na zmluvu účastníkov pozeráť ako na spotrebiteľskú zmluvu.

V danom prípade účastníci podľa navrhovateľa uzatvorili z hľadiska podstatných náležitostí úverovú zmluvu, ktorá je absolútnym obchodným vzťahom a spravuje sa ustanovením § 479 a nasl. Obchodného zákonníka. Spotrebiteľský vzťah sa uzatvára aj podľa Obchodného zákonníka. Podľa názoru prvostupňového súdu nie je potrebné a nie je pre to žiaden logický dôvod, aby bola zmluva o požičaní peňazí fyzickej osobe uzatváraná podľa Obchodného zákonníka. S poukazom na uznesenie NS SR sp. zn. 6 MCdo/4/2012 a rozhodnutie ÚS ČR č. II ÚS 3711/2011 však súd akceptoval, že ide o spotrebiteľský vzťah, ktorí sa spravuje Obchodným zákonníkom. Nejde o právne myšlienky prvostupňového súdu preto tento len na dané rozhodnutie a jeho zdôvodnenie poukazuje. Premlčacia doba i otázka úrokov sa potom tiež posudzuje podľa Obchodného zákonníka.

Odporca si riadne neplnil svoje povinnosti voči právnenému predchodcovi navrhovateľa. odstúpenie od zmluvy navrhovateľom či jeho právnym predchodcom ako i zosplatnenie úveru nebolo preukázané. Podľa zmluvy to bolo právo veriteľa nie povinnosť. Navrhovateľ tvrdil, že k takémuto postupu nedošlo, nevedel preukázať upomienky zasielané odporcovi a údajne by to nevedel dokladovať ani jeho právny predchodca. Po právnej stránke je viac ako nepravdepodobné, že by navrhovateľ tieto skutočnosti dokladoval, keďže by to bolo pravdepodobne v jeho neprospech a odporca to nepreukázal. Súd v zmysle spotrebiteľských predpisov nezistil rozpor zmluvných dojednaní so zákonom. RPMN bolo vypočítané v súlade s platnými predpismi v čase uzatvorenia zmluvy. K zmene výpočtu došlo až zákonom č. 264/2006 Z.z. Ohľadne pôvodného veriteľa nešlo o nebankový subjekt a tak sa na túto vec nevzťahuje rozhodnutie súdneho dvora vo veci C/76/10. Navrhovateľ pre začatím pojednávania upravil petit tak, že od odporcu sa

domáhal sumy 898,80 eura čo boli neuhradené splátky za obdobie od februára 2009 do septembra 2010 (20 splátok 44,94 eura). Návrh bol podaný dňa 25.01.2013 a tak uvedená suma nebola premlčaná podľa Obchodného zákonníka v štvorročnej premlčacej dobe, tak ako namietal vedľajší účastník na strane odporcu. Po 20.09.2010 sa odporca s platením dostal omeškania. V zmysle Obchodného zákonníka a v podstate nikdy nekončiacej zmluvy (ak k tomu veriteľ nepristúpi) povinnosť platiť úrok má dlžník až do úplného splatenia dlhu (rozhodnutia KS v Nitre č.k. 25Co/142/2011 - 142 zo dňa 14.12.2011). Súd tak priznal navrhovateľovi zmluvne dohodnutý 17,3 % úrok a 9 % úrok z omeškania zo sumy 898,80 eura od 21.09.2010 do zaplatenia. Vo zvyšku súd konanie podľa § 96 O.s.p. pre späťvzatie zastavil.

Časť súdneho poplatku súd navrhovateľovi vrátil podľa § 11 zák. č. 71/92 Zb. o súdnych poplatkoch.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Obe strany boli vo veci čiastočne úspešné. Odporca vo väčšej miere, žiadne trovy mu však nevznikli. Vedľajšiemu účastníkovi súd nevidel dôvod na priznanie náhrady trov konania s poukazom na § 150 O.s.p..

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. Ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu súd nepriznal z dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. náhradu trov konania, keď boli naplnené predpoklady na priznanie náhrady trov konania. Navrhovateľ zobral späť návrh bez pričinenia odporcu, ktoré by odôvodňovalo, že návrh bol podaný dôvodne. Náhradu trov konania účastníkov, a aj vedľajšieho účastníka na strane odporcu súd logicky posudzoval podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., teda, že navrhovateľ zavinil, že konanie sa muselo zastaviť a mal by znášať trovy konania protistrany. V predmetnej veci išlo o spotrebiteľskú vec. Vo všeobecnosti sú navrhovatelia pravidelne v takýchto veciach zastúpení právnym zástupcom. Často sa pritom navrhovatelia v týchto veciach domáhajú nárokov v rozpore s platnými právnymi predpismi upravujúcimi spotrebiteľské spory, alebo v rozpore s dobrými mravmi. Súd to v takýchto prípadoch v jednotlivých konaniach ohľadne trov právneho zástupcu navrhovateľa zohľadní. Táto skutočnosť však neznamená, že odporca, prípadne vedľajší účastník na strane odporcu by mal byť zastúpený automaticky právnym zástupcom, a že nemožno objektívne posudzovať podľa § 150 O.s.p. nároky na priznanie náhrad trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Odporca má vo veci opatrovníka. Práva odporcu neboli ohrozené. Z tohto hľadiska súd nepovažoval za nutné, aby vedľajší účastník na strane odporcu do konania vstupoval. Súd podotýka, že bez ohľadu na vôľu odporcu. V zmysle § 93 ods. 2 O.s.p. a zákona o ochrane spotrebiteľa 250/2007 Z.z. vedľajší účastník na strane odporcu vstúpil do konania. Úlohou a cieľom vedľajšieho účastníka v takom prípade je ochrana práv spotrebiteľa. Z toho vyplýva, že dané združenie by malo mať v svojich radoch osoby, ktoré vedia poskytnúť právne služby v oblasti spotrebiteľských sporov, resp. iné odborne zdatné osoby. V tomto prípade má aj samotný vedľajší účastník na strane odporcu vo svojich radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie. Úmyslom zákonodarcu bolo, aby združenie na ochranu spotrebiteľa vedelo poskytnúť kvalifikovanú pomoc spotrebiteľovi, prípadne ho podporí ministerstvo, z čoho vyplýva že nebolo úmyslom zákonodarcu, aby sa združenie na ochranu spotrebiteľa dávalo ďalej zastupovať právnym zástupcom, keďže ide o oblasť, v ktorej by sa mal vedľajší účastník vyznať. A ak by to predsa, len bolo z nejakého dôvodu nutné tak bez práva na náhradu trov konania. Z opačného pohľadu, ak by musel právny zástupca zastupovať združenie na ochranu spotrebiteľa v podstate nie je dôvod pre pribratie združenia ako vedľajšieho účastníka keďže takáto združenie by nevedelo naplniť predmet svojej činnosti. Daný vedľajší účastník na strane odporcu opakovane vstupuje do súdnych sporov, automaticky zastúpený právnym zástupcom, bez toho, aby vopred vedel o akú konkrétnu vec sa jedná, a či vôbec je potrebné do konania vstúpiť. Bez znalosti konkrétnej veci a požiadaviek odporcov oznamuje vedľajší účastník aj vstup do právoplatne skončených vecí (napr. sp. zn. 25C/72/2012). Z prístupu právneho zástupcu vedľajšieho účastníka sa súdu javí, že nejde o predmet sporu a odporcu, ale o trovy konania vedľajšieho účastníka. Námietka premlčania nie je nie je právny inštitút pre ktorý by bola potrebná účasť vedľajšieho účastníka na ochranu práv spotrebiteľov. Odporcovi bol ustanovený opatrovník s právnickým vzdelaním,

ktorí by práva odporcu dostatočne zabezpečil v prípade potreby, teda rozporu návrhu so zákonom. Vzhľadom na uvedené okolnosti mal súd za to, že zastúpenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu právnym zástupcom je účelové, samo o sebe nesleduje cieľ ochrany spotrebiteľa a narúša hospodárnosť konania, a preto náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nepriznal. Súd poukazuje na rozhodnutia: uznesenie KS Banská Bystrica č.k. 13Co/105/2012-99, uznesenie KS Banská Bystrica č.k. 17Co/91/2012-74, uznesenie KS Prešov č.k. 13Co/36/2012, uznesenie KS Banská Bystrica č.k.16Co/100/2012-108, rozsudok KS Bratislava č.k. 3Cod 259/2011-208, rozhodnutie OS Bratislava sp. zn. I 7C/77/2011, uznesenie KS v Nitre sp. zn. 6Co/182/2012.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.), pričom podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.